

Ψυχοδιαγνώσεις από τον άγιο Πορφύριο.

Άγιος Πορφύριος

Μαρτυρία κυρίας Στέλλας Οικονόμου από την Θεσσαλονίκη:

Την πρώτη φορά που πήγαμε προσκυνηματική εκδρομή, να δούμε και να πάρουμε την ευχή του γέροντος Πορφυρίου –περίπου το 1985–, δεν τον είδαμε. Τότε έμενε μέσα στο δάσος σε ένα τροχόσπιτο. Όλες, όμως, όσες ήμασταν εκεί, νοιώσαμε ανεξήγητη ευλογία, παρ' ότι δεν τον είδαμε.

Την δεύτερη φορά –ήταν Σεπτέμβριος του 1988– βρεθήκαμε με τον σύζυγό μου πολύ πρωί στην Μαλακάσα, για να πάρουμε την ευχή του γέροντος Πορφυρίου. Βρήκαμε μία γυναίκα και ένα ζευγάρι, οι οποίοι ήταν άγνωστοι μεταξύ τους. Εμείς περιμέναμε την σειρά μας.

Όταν ήρθε η ώρα να πάρουμε την ευχή του Γέροντα, βγήκε κάποια αδελφή και είπε: «Να είστε όλοι σύντομοι, γιατί ο Γέροντας είναι άρρωστος. Θα παίρνετε την ευχή του και εκεί θα του λέτε ό,τι θέλετε να του πείτε».

Πρώτη στην σειρά ήταν η γυναίκα, που μόλις μπήκε, άρχισε να κλαίει και να οδύρεται, λέγοντας ότι όλα τα χρόνια ο άνδρας της την δε-

ρνει και την βρίζει και τραβάει πάρα πολλά από αυτόν και ρωτούσε τον Γέροντα τι να κάνει.

Ο γέροντας Πορφύριος της απάντησε: «Δεν ντρέπεσαι; Όλα αυτά που μου λες ότι σε βρίζει και σε δέρνει ο άνδρας σου, εσύ τα κάνεις σ' αυτόν». Και της είπε: «Πες μου, παιδί μου, είναι όπως τα λέω;». Και γυρίζει η γυναίκα με σκυμμένο κεφάλι και λέει «Έτσι είναι όπως τα λέτε. Και τα παιδιά μου το ίδιο μου λένε».

«Α! και τα παιδιά σου στο λένε και εσύ επιμένεις στο δικό σου; Να πας γρήγορα να πέσης στα πόδια του, να ζητήσης συγχώρηση, γιατί από τώρα είσαι στην κόλαση». Δυο-τρεις φορές της είπε «από τώρα είσαι στην κόλαση». Και όταν έσκυψε να πάρη την ευχή του, της λέει «και τι λαιμαργία είναι αυτή που έχεις;»

Δεύτερο πέρασε το ζευγάρι. Ο άνδρας είπε στον Γέροντα: «Είχαμε πέντε παιδιά και το ένα το δώσαμε και το υιοθέτησε η αδελφή μου. Είναι τώρα 14 χρονών το κορίτσι μας και είναι άρρωστο σωματικά και ψυχικά και ζητάμε την βοήθειά σας και ρωτάμε τι να κάνουμε». Και τους είπε ο Γέροντας:

«Γιατί της δώσατε το παιδί να το υιοθετήση, την στιγμή που ξέρατε πόσα πέταξε; Εσείς φταίτε. Τι να σας κάνω; Σας πληροφορώ ότι το παιδί σας είναι πολύ άρρωστο και υπόσχομαι να κάνω πολλή προσευχή γι' αυτό το παιδί, γιατί δεν φταίει. Και σεις να κάνετε πολλή προσευχή, για να το ελεήσει ο Θεός».

Τρίτοι μπήκαμε εμείς. Υπήρχε μαζί μας και κάποιο άλλο άτομο, που μόλις το είδε ο π. Πορφύριος, άνοιξε την αγκαλιά του με τα δυο του χέρια και του λέει: «Γιατί, παιδί μου, είναι έτσι η ψυχή σου;» Και άρχισε να του λέη τα καλά που έχει αυτός ο άνθρωπος. Του λέει ο κύριος αυτός:

– Θα αλλάξη η κατάσταση, Γέροντα, μέσα μου; Και του λέει ο Γέροντας:

– Παιδί μου, ξέρεις χημεία; Όλα θα μεταστοιχειωθούν μέσα σου και όλα θα φύγουν. Θ' ανοίξη η καρδιά σου.

Τον κράτησε ιδιαιτέρως μόνο του για μισή ώρα και δεν γνωρίζουμε τι ειπώθηκε μεταξύ τους.

Εν συνεχεία μπήκαμε εμείς και πήραμε την ευχή του. Του είπαμε ότι η κόρη μας έφυγε σε Μοναστήρι και είναι δόκιμη μοναχή. Άρχισε να την σταυρώνη από μακριά και να λήη «να 'ναι ευλογημένη, να 'ναι ευλογημένη».

– Σε ποιο Μοναστήρι πήγε η κόρη σας;

– Στο τάδε Μοναστήρι.

– Α, στον παπα-... Κάθε βράδυ έχει ορισμένη ώρα που μου κάνει προσευχή.

Ο σύζυγος του είπε:

– Γέροντα, έχουν πέσει όλοι οι συγγενείς επάνω μας και εμείς δυσκολευόμαστε.

Μας είπε ο Γέροντας:

– Το παιδί σας δεν πήγε σε Ανατολικές Θρησκείες, ούτε σε γκουρού. Πήγε κοντά στον Χριστό και να χαίρεστε.

Επίσης ρωτήσαμε τον Γέροντα, «εμείς οι γονείς πώς να προσευχώμαστε για τα παιδιά μας;». Και ο Γέροντας απάντησε: «Θα ζητάτε από τον Χριστό να τον αγαπήσουν και να λέτε: Χριστέ μου, εσένα ν' αγαπήσουν και όποιο δρόμο Εσύ θέλεις, να βοηθήσης, για ν' ακολουθήσουν».

Τον ευχαριστήσαμε και φύγαμε χαρούμενοι. Την ευχή του να έχωμε.

Από το βιβλίο: «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες – Διηγήσεις – Νουθεσίες)». Α'. Μαρτυρίες. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», σελ. 158.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>